

The Conversations:

‘Building collaboration’ – The future of higher education and research post Covid-19

ถอดบทอภิปรายจากวิดีโอ – ฉบับภาษาไทย

ผู้อภิปราย

ดร. สุวิทย์ เมษินทรีย์
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม

คุณ แอนดรูว์ กลาส
ผู้อำนวยการ บริติช เคานซิล ประเทศไทย

คุณ อลิสัน บาร์เรตต์
ผู้อำนวยการฝ่ายการศึกษาและสังคม ภาคพื้นเอเชียตะวันออกเฉียง บริติช เคานซิล

ถอดบทอภิปรายจากวิดีโอ – ฉบับภาษาไทย

เวลา	ผู้อภิปราย	ถอดบทความ
00.01-01.55	Andrew Glass	<p>สวัสดีครับ</p> <p>ผม แอนดรูว์ กลาส จากบริติช เคานซิล ประเทศไทย</p> <p>ขอต้อนรับทุกท่านสู่ the ‘Conversations’ ซีรีส์การพูดคุยออนไลน์กับบุคคลความสามารถที่เราทำงานด้วยทั่วประเทศไทยที่มาแลกเปลี่ยนวิธีการรับมือกับความท้าทายและวิธีก้าวผ่านช่วงเวลายากลำบากในช่วงโควิด-19</p> <p>วันนี้ เราจะมาพูดคุยกันในหัวข้อ ‘สถาบันอุดมศึกษาและงานวิจัย ในโลกหลังโควิด’</p> <p>โควิด-19 ส่งผลกระทบต่อทุกภาคส่วน ไม่เว้นแม้แต่สถาบันอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยทั้งในสหราชอาณาจักร ในประเทศไทย และทั่วโลก ต่างต้องต่อสู้กับความท้าทายในหลายมิติ ซึ่งส่งผลสำคัญต่อความอยู่รอดและความยั่งยืนของสถาบัน</p> <p>กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม หรือ อว. มีบทบาทสำคัญในการทำงานร่วมกับสถาบันอุดมศึกษาในการวางกลยุทธ์รับมือกับโควิด-19 เกิดโครงการสร้างอาชีพ ซึ่งสร้างตำแหน่งงานใหม่กว่า 10,000 ตำแหน่งในสถาบันวิจัยและหน่วยงานด้านวิทยาศาสตร์ โดยมีงบประมาณจาก อว. กว่า 3,000 ล้านบาทที่ถูกจัดสรรมาเพื่อรับมือโควิด-19 ในรูปแบบของเงินทุนสนับสนุนการวิจัยและโครงการพัฒนาทักษะต่างๆ</p> <p>วันนี้ ผมได้รับเกียรติจาก ดร.สุวิทย์ เมษินทรีย์ รัฐมนตรีกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม และเพื่อนร่วมงานของผม คุณอลิสัน แบเรต ผู้อำนวยการฝ่ายงานการศึกษาและสังคม ประจำภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มาร่วมพูดคุยกับเรา</p> <p>เราจะคุยกันถึงประเด็นสำคัญ ความท้าทาย และโอกาสในอนาคตสำหรับสถาบันอุดมศึกษาและวิจัยของไทยหลังช่วงโควิด-19 รวมถึงความร่วมมือในอนาคตระหว่างประเทศไทยและสหราชอาณาจักร</p>

02.03 – 2.14		อะไรคือความท้าทายสำคัญจากโควิด-19 ที่คุณและกระทรวงฯ ต้องรับมือ และตอนนี้กระทรวงฯทำอะไรกับเรื่องนี้ไปแล้วบ้าง
2.15 – 3.13	ดร. สุวิทย์ เมษินทรีย์	ตอนนี้ ทุกคนต่างตระหนักถึงผลกระทบจากโควิด-19 เรากำลังอยู่ในโลกที่มีชะตากรรมร่วมกัน เป็นความท้าทายร่วมในระดับโลก ในนามของกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (อว.) เราตัดสินใจปิดมหาวิทยาลัยทุกแห่ง และพยายามปรับรูปแบบการเรียนการสอนไปเป็นออนไลน์ นี่เป็นสิ่งแรกที่เราทำเพราะเราให้ความสำคัญมากกับเรื่องความปลอดภัย
3.14 – 4.48		<p>ขณะเดียวกัน เราก็พยายามผลักดันงานวิจัย พัฒนาและนวัตกรรม เพื่อสนับสนุนการทำงานของรัฐบาล กระทรวงฯได้สร้างเครือข่ายกับโรงเรียนแพทย์และคณะวิศวกรรมศาสตร์เพื่อเชื่อมอุปสงค์อุปทานของอุปกรณ์และเครื่องมือทางการแพทย์ต่างๆ เช่น อุปกรณ์ชุดตรวจขนาดย่อม นี่เป็นสิ่งที่เราทำในช่วงวิกฤติ</p> <p>ตอนนี้เรากำลังพยายามเดินหน้าต่อ เราเข้าไปร่วมลงทุนกับภาคีเชิงยุทธศาสตร์หลายองค์กรทั่วโลกเพื่อพัฒนาวัคซีนโดยใช้วิธีการ mRNA ซึ่งขณะนี้ก็คืบหน้าไปมากพอสมควร มีการนำไปทดสอบในหนูและลิงแล้ว โดยถือเป็นวัคซีนแรกที่มีการนำไปทดสอบในลิง เราหวังว่าจะมีความคืบหน้าภายในอีก 4 สัปดาห์ ก่อนที่จะนำไปทดสอบกับมนุษย์ นี่เป็นวิธีการรับมือวิกฤติภายใต้การทำงานของกระทรวงฯ</p>
4.49 – 5.27	Alison Barrett	<p><i>คุณพูดถึงความสำคัญของการร่วมมือกันระหว่างภาคเอกชน วิชาการ ภาครัฐ และความร่วมมือระหว่างประเทศ</i></p> <p><i>ในช่วงที่ผ่านมา มีความร่วมมืออะไรเกิดขึ้นบ้างใหม่ และคุณมองอนาคตของความร่วมมือกับต่างประเทศของประเทศไทยไว้อย่างไร</i></p>
6.14 – 7.35	ดร. สุวิทย์ เมษินทรีย์	<p>ผมได้แนะนำหลักการสำคัญ 2-3 ข้อที่ควรนำมาประยุกต์กับนโยบาย การศึกษาระดับอุดมศึกษาและการวิจัย ภายใต้กระทรวงฯ</p> <p>1.) ทำงานร่วมกัน ภายใต้โมเดลความร่วมมือ 4 ฝ่าย</p>

		<p>นโยบายและประเด็นวิจัยส่วนใหญ่มักถูกกำหนดโดยรัฐบาล แต่ผมคิดว่าไม่ใช่แนวคิดที่เหมาะสมนักสำหรับช่วงเวลานี้หรือแม้แต่หลังจากนี้ต่อไป นี่คือเหตุผลที่เราพูดถึงแนวคิดความร่วมมือ 4 ฝ่าย ซึ่งประกอบด้วยอย่างน้อย 4 ภาคีหลัก ได้แก่ 1) มหาวิทยาลัยและรัฐบาล 2) ภาคเอกชน 3) ภาคประชาสังคม และภาคประชาชน 4) เครือข่ายความร่วมมือระหว่างประเทศ ยกตัวอย่างเช่น ในสายงานวิจัย เราทำงานร่วมกับกองทุนนิวตันซึ่งเป็นการทำงานร่วมกันระหว่างพันธมิตรทั้งจากประเทศไทยและสหราชอาณาจักรซึ่งเป็นเรื่องสำคัญอย่างมาก เรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญ เพราะฉะนั้นหลักการข้อแรกคือเราควรร่วมมือกันทำงาน ภายใต้โมเดลความร่วมมือ 4 ฝ่าย</p>
<p>7.36 – 8.42</p>		<p>2.) การให้น้ำหนักกับนโยบายระดับภูมิภาค/ ระดับโลก</p> <p>หลักการที่สองคือ เราไม่ควรมัวสนใจแต่กับนโยบายระดับชาติ แต่ควรให้ความสำคัญกับนโยบายระดับภูมิภาคเป็นอย่างน้อย เรากำลังเผชิญกับความท้าทายระดับโลก เช่น ปัญหาโลกร้อน และหลังโควิด-19 เราคงต้องเจอกับความท้าทายทางเศรษฐกิจอีกมากมาย เช่นภาวะเศรษฐกิจตกต่ำทั่วโลก ปัญหาเงินเฟ้อขึ้นรุนแรง ซึ่งไม่มีประเทศไหนสามารถรับมือได้ด้วยตัวเอง นี่คือเหตุผลที่นโยบายวิจัยภายใต้กระทรวงฯให้ความสำคัญกับประเด็นความท้าทายระดับโลก เช่น การรับมือทางเศรษฐกิจภายหลังโควิด-19 การเมืองภายหลังโควิด-19 และการหาวิธีในการทำงานร่วมกัน</p>
<p>8.43 – 9.50</p>		<p>ยกตัวอย่างเช่น ในบทความใหม่ของผม มีการเขียนถึงเรื่องนี้ไว้ 2-3 ประเด็น</p> <ul style="list-style-type: none"> ● กลไกการเติบโตใหม่ของประเทศไทยคือ เราต้องมุ่งหน้าสู่ความยั่งยืน ในช่วงก่อนวิกฤติ ผมได้แนะนำโมเดลบีซีจี แต่ภายใต้โมเดลเศรษฐกิจใหม่นี้ เราไม่สามารถทำได้ด้วยตัวคนเดียวอีกต่อไป เราต้องการเครือข่ายความร่วมมือระหว่างประเทศ นี่คือนโยบายการเติบโตในโจทย์ด้านเศรษฐกิจ ● ขณะเดียวกัน เราน่าจะมาคิดกันว่าเราจะเปลี่ยนจากสังคมฉัน (Me society) ไปสู่สังคมเรา (We society) ได้อย่างไร เราจะปมเพาะวัฒนธรรมการ

		<p>แบ่งปันและการใส่ใจกันและกันให้เกิดขึ้นในสังคมได้อย่างไร เราต้องการงานวิจัยจำนวนมากเพื่อปรับกรอบแนวคิดและพฤติกรรมของคน และหาวิธีสร้างแพลตฟอร์มที่เอื้อต่อการสร้างความร่วมมือระหว่างกัน</p>
9.51 – 10.20		<p>เราไม่สามารถทำมันได้ด้วยตัวคนเดียว เราต้องการ</p> <p>1) ธรรมชาติบารระหว่างประเทศ 2) ความร่วมมือระหว่างประเทศ 3) การประสานระหว่างประเทศ</p> <p>ในตอนี้ ทุกคนต้องมีส่วนในแพลตฟอร์มระหว่างประเทศ ไม่ใช่เฉพาะแค่แพลตฟอร์มระดับท้องถิ่นหรือแพลตฟอร์มภายในประเทศเหมือนในอดีตที่ผ่านมา</p>
10.21 – 10.56	Alison Barrett	<p><i>ความร่วมมือระหว่างประเทศเป็นแก่นสำคัญของยุทธศาสตร์การศึกษาระดับอุดมศึกษาของสหราชอาณาจักร สหราชอาณาจักรเป็นหนึ่งในระบบการศึกษาอุดมศึกษาที่มีความเป็นสากลสูงที่สุดในโลก</i></p> <p><i>คุณมองว่านโยบายการศึกษาสนับสนุนวิสัยทัศน์ของการก้าวไปสู่การสร้างความร่วมมือระหว่างประเทศอย่างไร นโยบายการศึกษาระดับอุดมศึกษาของประเทศไทยมีการเปลี่ยนแปลงไปมากน้อยอย่างไร</i></p>
10.56 – 12.27	ดร. สุวิทย์ เมษินทรีย์	<p>มีประเด็นที่อยากแลกเปลี่ยนใน 2-3 มิติ</p> <p>1) การเปลี่ยนแปลงของการศึกษาระดับอุดมศึกษาสู่การเรียนรู้ตลอดชีวิต</p> <p>ในอดีต กระทรวงฯ จำกัดบทบาทอยู่ที่การพัฒนาคนเข้าสู่ตลาดแรงงานซึ่งทำให้โฟกัสอยู่ที่นักศึกษาซึ่งถือเป็นประชากร 2-3 ล้านคนของประเทศเท่านั้น</p> <p>ปัจจุบัน เรากำลังเผชิญหน้ากับการเปลี่ยนแปลงทั้งทางเทคโนโลยี การเปลี่ยนแปลงทางสังคม รวมถึงการเปลี่ยนแปลงจากโควิด-19 ทำให้เราต้องใส่ใจประชาชนทุกคนที่เป็นเสาหลักของภาคแรงงานของประเทศ ไม่ใช่แค่เฉพาะนักเรียนนักศึกษา ทุกวันนี้ ประชาชน 37 ล้านคนของประเทศไทยกำลังเผชิญหน้ากับการเปลี่ยนแปลงและความท้าทาย พวกเขาต้องหาวิธีรักษางานไว้ เราเลยมีแคมเปญ ทั้ง</p>

		แคมเปญอาชีพในอนาคต (Career for the future) การเพิ่มทักษะใหม่ที่จำเป็น (Reskilling) การเสริมทักษะใหม่ (Upskilling) และเรียนรู้ทักษะใหม่ (New skilling)
12.28 – 13.03		ขณะเดียวกัน ประเทศไทยก็คล้ายๆกับอีกหลายประเทศที่กำลังเผชิญหน้ากับสังคมผู้สูงอายุ คนไทยกว่า 11 ล้านคนมีอายุเกิน 60 ปี เราเลยพยายามพัฒนาสิ่งที่เรียกว่า ‘การศึกษาสำหรับผู้สูงอายุ (Ageing education)’ เพื่อเตรียมความพร้อมสู่การเป็นผู้สูงอายุอย่างมีคุณภาพ มิฉะนั้น เราจะต้องเผชิญหน้ากับภาระทางสังคมมากมายในอนาคตอันใกล้ที่จะถึง
13.04 – 14.00		ปัจจุบัน นโยบายการศึกษาใหม่เน้นไปที่เรื่องของการศึกษาตลอดชีวิต ซึ่งเกี่ยวข้องกับอาชีพและการสร้างงาน การสร้างและพัฒนาทักษะ แต่ทักษะอย่างเดียวก็ไม่เพียงพอ เราต้องปรับโฟกัสออกมาจากการมุ่งพัฒนาอุปทานแบบในอดีต สู่การพัฒนาอุปสงค์ควบคู่ไปด้วย นี่คือเหตุผลที่เราทำงานใกล้ชิดกับภาคเอกชนและสถาบันต่างๆ เพื่อทำความเข้าใจความต้องการจากฝั่งอุปสงค์และกระตุ้นให้มหาวิทยาลัยปรับตัวเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของตลาดแรงงานได้
16.30 – 16.45		หลังโควิด-19 เราควรมาร่วมกับสร้างบทใหม่ของการพัฒนาเรื่องนี้ร่วมกัน ไม่ใช่แค่ความร่วมมือระหว่าง 2-3 ประเทศเท่านั้น แต่เป็นความร่วมมือทั่วโลก โดยเฉพาะระดับภูมิภาค เช่นในภูมิภาค CLMV หรือภูมิภาคอาเซียน
16.46 – 17.08	Alison Barrett	<i>เราเห็นความเปลี่ยนแปลงในฝั่งมหาวิทยาลัยที่มีการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ และโครงการสร้างหลักสูตรการศึกษา ร่วม (Transnational Education) ต่าง ๆ อยากทราบว่าประเทศไทยมีนโยบายที่ให้ความสำคัญกับการขยายความร่วมมือในประเด็นเหล่านี้หรือไม่ อย่างไร</i>
17.09 – 18.17	ดร. สุวิทย์ เมษินทรีย์	ในส่วนของการศึกษา เราต้องประเมินว่าโควิด-19 จะกินระยะเวลาเวลานานเท่าไร เราเป็นสัตว์สังคม จำเป็นต้องหาสมดุลที่เหมาะสมระหว่างการเว้นระยะห่างทางสังคม กับการรวมกลุ่มทางสังคม เครื่องมือออนไลน์นับเป็นเครื่องมือสำคัญ แต่ไม่เพียงพอสำหรับการเรียนรู้ ผมคิดว่า การเรียนเกือบทั้งหมดสามารถปรับไปเป็นรูปแบบ

		ออนไลน์ได้ แต่เราต้องหาวิธีการเชื่อมโยงระหว่างออนไลน์และออฟไลน์ เพราะหลายสาขาวิชาที่ยังจำเป็นต้องอาศัยปฏิสัมพันธ์ทางสังคมอยู่ เรากำลังพยายามหาวิธีการที่เหมาะสมที่จะใช้ในการเรียนรายวิชาและสาขาวิชาต่างๆ แต่จนถึงตอนนี้ การเรียนรู้แบบออนไลน์ยังเป็นแนวโน้มสำคัญ
18.21 – 19.07		การเรียนรู้ออนไลน์ไม่ใช่สำหรับนักเรียนเท่านั้น แต่เปิดกว้างสำหรับคนทั่วไปด้วย เรากำลังคิดถึงการทำนาคเรียนรู้อีก 4 ทักษะสำคัญมาช่วยให้ประชาชนสามารถอยู่รอดในโลกภายหลังโควิด-19 โดย 4 ทักษะนั้นประกอบด้วยภาษาอังกฤษ, ดิจิทัล, การเงิน และสังคม การเรียนรู้ทั้ง 4 ทักษะนี้สามารถประยุกต์กับการเรียนรู้ออนไลน์ ซึ่งไม่ได้เป็นประโยชน์แค่กับนักเรียนนักศึกษาเท่านั้น แต่ประชาชนทั่วไปก็ยังได้ประโยชน์อีกด้วย
19.08 – 19.34		ความร่วมมือระหว่างประเทศไม่ได้จำกัดอยู่แค่เรื่องการเมืองหรือเรื่องวิชาการเท่านั้น ประเด็นสำคัญที่สุดคือการพัฒนาต้นทุนมนุษย์ การสร้างคนที่มีมุมมองหรือทักษะที่เป็นสากลทำให้เราต้องทำงานกับประเทศต่างๆ อย่างใกล้ชิด โดยเฉพาะกับสหราชอาณาจักร
20.50 – 21.23	Andrew Glass	<i>มหาวิทยาลัยเคมบริดจ์ประกาศว่าในปีหน้า ตั้งแต่เดือนตุลาคม เป็นต้นไป การเรียนการสอนจะถูกปรับเป็นรูปแบบออนไลน์ทั้งหมด โดยนักเรียนจะมาเจอกันเวลาสอบ และอภิปรายกลุ่ม คุณเห็นภาพแบบเดียวกันนี้เกิดขึ้นที่ประเทศไทยไหม หรือยังเร็วไปที่จะพูดถึง</i>
21.24 – 23.23	ดร. สุวิทย์ เมษินทรีย์	มหาวิทยาลัยหลายแห่ง เช่นจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล พร้อมทั้งจะปรับรูปแบบการเรียนการสอนแบบออนไลน์ แต่หลายวิชาเรียนยังต้องอาศัยการฝึกภาคปฏิบัติ ถ้ามองในแง่ความพร้อม มหาวิทยาลัยกลุ่มอื่นๆ เช่นมหาวิทยาลัยที่เน้นการทำงานเชิงพื้นที่ยังไม่พร้อมที่จะปรับการเรียนการสอนเป็นออนไลน์ ทั้งนี้ ไม่ใช่ในมุมมองมหาวิทยาลัย แต่เป็นในมุมมองความพร้อมในการเรียนออนไลน์ของนักศึกษา เช่นเรื่องอุปกรณ์ นักศึกษาหลายคนมาจากครอบครัวยากจนที่ไม่สามารถเข้าถึงการใช้งานอินเทอร์เน็ตได้ นี่เลยเป็นเหตุผลให้กระทรวงฯทำงานกับบริษัทชั้นนำระดับโลกเพื่อวางโครงสร้างพื้นฐานในการเรียนรู้ออนไลน์ ซึ่งต้องใช้เวลา 1-2 เดือน

		หลังจากนี้ หลายมหาวิทยาลัยมีประสบการณ์การเรียนการสอนออนไลน์แล้ว แต่เรายังต้องแก้ปัญหาข้อจำกัดทางกายภาพและทางการเงินต่อไป
23.24 – 24.10		ความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยต่างประเทศ เช่นมหาวิทยาลัยเคมบริดจ์ ในเรื่องการเรียนออนไลน์ในอนาคตอันใกล้ นับว่าเป็นเรื่องสำคัญ ปัจจุบันเป็นเวลาของการสร้างโลกาภิวัตน์ทางความรู้ ไม่ใช่แค่ทางเศรษฐกิจ ยกตัวอย่างเช่น เราต้องคิดถึงโมเดลธุรกิจใหม่ๆ ในการทำงานร่วมกันอย่างใกล้ชิดระหว่างมหาวิทยาลัยไทยและมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงระดับโลกของสหราชอาณาจักร
24.11 – 26.00	Andrew Glass	คุณพูดถึงความต้องการในแง่การเปลี่ยนแนวคิดและพฤติกรรมของคนหลังโควิด-19 มีงานวิจัยอะไรที่เกี่ยวข้องในประเด็นเหล่านี้บ้างหรือไม่
25.00- 25.48	ดร. สุวิทย์ เมษินทรีย์	ตอนที่เรากำลังตระหนักว่าเราต้องไปไกลกว่าเรื่องวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เราต้องบูรณาการทุกศาสตร์เข้ามาอยู่ด้วยกัน ทั้งวิทยาศาสตร์ธรรมชาติ มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ โควิด-19 แสดงให้เห็นถึงความท้าทายใหญ่หลวง เพราะมันไม่ใช่แค่ระบบบริการสุขภาพใหม่ แต่เราต้องตั้งโจทย์วิจัยใหม่ที่เรียกได้ว่าเป็นการปรับโฉมระบบบริการ เพื่อปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานทางการแพทย์ให้ได้มาตรฐานระดับโลก ขณะเดียวกัน เราต้องต่อเชื่อมจุดต่างๆ ที่เราเห็นเป็นช่องว่างที่เกิดขึ้นระหว่างช่วงโควิด-19
25.49 – 26.19		ผมคิดว่าโควิด-19 เปลี่ยนแนวคิดและพฤติกรรมของคน นี่เลยเป็นเหตุผลที่โจทย์วิจัยต้องไปไกลกว่าเรื่องบริการสุขภาพ เรื่องวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เราต้องคิดถึงวัฒนธรรมใหม่ในการใช้ชีวิต การทำงาน และการเรียนรู้
28.14 – 28.50		เป็นเหตุผลที่ผมเขียนไว้ในหนังสือว่า โควิด-19 เป็นพรที่แฝงตัวมากับวิกฤติ ถ้าไม่มีโควิด เราจะไม่มีโอกาสในการสร้างโลกที่ดีกว่าเดิม นี่เป็นเวลาที่เหมาะสมมากในการทำงานร่วมกันเพื่อสร้างสรรคโลกที่ดีขึ้น ไม่ใช่แค่เฉพาะในสายการบริการสุขภาพหรือการแพทย์เท่านั้น แต่เราต้องร่วมมือกัน ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม

31.59 – 32.25	Alison Barrett	<p><i>ความต้องการงานวิจัยมักมีหัยยะเกี่ยวข้องกับการเงิน</i></p> <p><i>ภายใต้ความสำคัญเร่งด่วนหลายเรื่องที่ต้องการการวิจัย เราจะมั่นใจได้อย่างไรว่า ประเด็นสำคัญเร่งด่วนจะได้รับเงินทุนสนับสนุนเพื่อทำวิจัย</i></p>
32.26 – 33.15	ดร. สุวิทย์ เมษินทรีย์	<p>มีสองส่วน</p> <p>1.) เราพยายามเทียบเคียงกับประเทศอื่นๆ เช่น มูลค่าเงินวิจัยและพัฒนาที่คิดเป็นสัดส่วนต่อจีดีพี เมื่อ 5 ปีที่แล้ว ประเทศไทยมีเงินสนับสนุนการวิจัยคิดเป็น 0.49% ต่อจีดีพีเท่านั้น ปัจจุบันเพิ่มเป็น 1.1% แต่ถ้าเทียบกับสหราชอาณาจักรหรือกลุ่มประเทศโออีซีดีที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4% ของจีดีพี เราก็คือว่ายังค่อนข้างห่าง</p>
33.16 – 35.36		<p>2) ส่วนที่สองคือวิกฤติเผยให้เราเห็นถึงโอกาส ทำให้เห็นว่างานวิจัยเป็นเรื่องสำคัญ ตอนนั้น ผมเปลี่ยนนโยบายว่ากระทรวงจะไม่ได้ให้ความสำคัญเฉพาะการวิจัย พัฒนา และนวัตกรรมเท่านั้น แต่เราต้องขยายห่วงโซ่คุณค่าออกไปให้ครอบคลุมถึงเรื่องการผลิตด้วย ซึ่งทำให้งานวิจัยเชื่อมโยงกับความเป็นจริงมากขึ้น ที่ผ่านมามีโลกของงานวิจัยกับโลกของภาคอุตสาหกรรมมีช่องว่างขนาดใหญ่ระหว่างกัน</p> <p>ถ้าเรานำเรื่องความร่วมมือ 4 ฝ่ายมาจับกับเรื่องนี้ จะเห็นว่างบประมาณวิจัยกว่า 75% มาจากภาคเอกชน ซึ่งเป็นเรื่องที่ดี แต่การที่งบประมาณกระจุกตัวอยู่ใน 10 บริษัทใหญ่ก็ยังคงเป็นปัญหาอยู่</p> <p>หลังจากนี้ ในโจทย์การพัฒนาความร่วมมือ 4 ฝ่าย เราต้องเปิดใจสำหรับงานวิจัยลักษณะนี้ ไม่ใช่แค่จำกัดอยู่แค่ส่วนที่เป็นบทบาทของรัฐบาล เพราะรัฐบาลมีงบประมาณจำกัด ดังนั้น งบประมาณส่วนนี้ควรถูกนำไปใช้เพื่อกระตุ้นให้ภาคเอกชน นักลงทุนต่างประเทศ สถาบันวิจัยระดับโลกเข้ามาร่วมมือกันแก้โจทย์ที่สะท้อนถึงความท้าทายระดับโลก (ไม่ใช่แค่ความท้าทายของประเทศไทย)</p>
37.32 – 37.42	Andrew Glass	<p><i>คุณพูดถึงความสำคัญของการเรียนรู้ตลอดชีวิต คุณคิดว่ามหาวิทยาลัยในประเทศไทยตอบสนองกับเรื่องนี้อย่างไร</i></p>
40.08 – 41. 31	ดร. สุวิทย์ เมษินทรีย์	<p>ปัจจุบัน เรามีการจ้างงานคนที่ได้รับผลกระทบจากโควิด-19 แล้วกว่า 10,000 อัตรา และกำลังจะขยายเป็น 15,000 อัตราในเร็ว ๆ นี้ ซึ่ง</p>

		ยังไม่พอ เราต้องการสร้างงานภายใต้กลไกของมหาวิทยาลัย โดยมีนักศึกษากว่า 100,000 คน และนักศึกษาจบใหม่กว่า 200,000 คนเข้ามามีส่วนร่วม มหาวิทยาลัยไม่ได้แค่จ้างงานนักศึกษาเหล่านี้ แต่จะเข้ามาช่วยพัฒนาทักษะให้ เช่นทักษะภาษาอังกฤษ และทักษะด้านดิจิทัล นี่คือนสิ่งที่เราพยายามทำเพื่อตอบโจทย์ฝั่งอุปสงค์และปรับฝั่งอุปทาน เพื่อพลิกโฉมมหาวิทยาลัยให้อยู่รอดต่อไปในอนาคต
41.32 – 41.50	Alison Barrett	<i>ในบทความของคุณ คุณพูดถึงความสำคัญของการเติบโตเพื่อสิ่งที่ดี (Growth for Good) มหาวิทยาลัยมีบทบาทสำคัญอย่างไรในการร่วมพัฒนาเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืนเหล่านี้</i>
41.51 – 42.36	ดร. สุวิทย์ เมษินทรีย์	ผมเชื่อมาตลอดว่า มหาวิทยาลัยเป็นแนวหน้าในการสร้างการเปลี่ยนแปลง กลุ่มเป้าหมายหลักกลุ่มแรกคือคนรุ่นใหม่ คือนักศึกษา นี่คือนโอกาสของเราในการบ่มเพาะแนวคิดและทักษะที่ถูกต้อง การให้ความสำคัญกับทักษะอย่างเดียวนั้นเพียงพอ โควิด-19 สอนเราว่าต้องเปลี่ยนกระบวนการพัฒนาจากความเป็นสมัยใหม่สู่การสร้าง ความยั่งยืน
44.13 – 44.54	Alison Barrett	<i>อีกเรื่องหนึ่งเกี่ยวกับเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน คุณคิดอย่างไรกับการที่เราจะสามารถสร้างแรงจูงใจให้มหาวิทยาลัยปรับโมเดล</i> <i>ในช่วงที่ผ่านมา การจัดลำดับมหาวิทยาลัยในมิติของการพัฒนาอย่างยั่งยืน มีมหาวิทยาลัยไทย 39 แห่งติดอันดับ ซึ่งนับเป็นวิธีหนึ่งที่กระตุ้นให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงในเรื่องนี้ หรือคุณมีการทำงานผ่านกลไกอื่นด้วยอีกหรือไม่</i>
44.55 – 46.57	ดร. สุวิทย์ เมษินทรีย์	มีกลยุทธ์ 2 แบบ แบบแรกคือการสร้างแรงจูงใจ แบบที่สองคือการสร้างแรงบันดาลใจ เราใช้ทั้งสองกลยุทธ์ เราสร้างแรงบันดาลใจให้มหาวิทยาลัยเห็นว่าสามารถทำได้มากกว่าที่คิด การจัดลำดับเป็นวิธีที่ทำให้เห็นภาพเป็นรูปธรรม นี่คือนเหตุผลที่ผมชื่นชมการมีมาตรวัดใหม่ในการจัดลำดับ เช่นดัชนีความยั่งยืน ตอนนี เราต้องมองภาพรวมอย่างจริงจังเพื่อหาวิธีเปลี่ยนกระบวนการ

		<p>พัฒนาสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน นี่คือเหตุผลที่ผมแนะนำการออกแบบพัฒนาโมเดลทางเศรษฐกิจแบบบีซีจี ในฐานะกลไกการเติบโตใหม่ที่จะช่วยสร้างโลกที่ดีขึ้นและดูแลประชาชนอย่างทั่วถึง ตอนนี้เรามีร่างแนวคิดโมเดลเศรษฐกิจแบบบีซีจีแล้ว กำลังอยู่ระหว่างการออกแบบในส่วนของกลไกเพิ่มเติม ซึ่งต้องคิดแยกส่วนจากการออกแบบแนวคิด ผมจะเชิญอาจารย์และนักศึกษาเข้ามามีส่วนร่วมในการออกแบบกลไกนี้เพื่อทำให้มันเกิดขึ้นจริง</p>
47.29-47.33	Andrew Glass	<p><i>มีอะไรที่คุณอยากแลกเปลี่ยนกับผู้ชมในวันนี้อีกไหม</i></p>
47.34-48.26	ดร. สุวิทย์ เมษินทรีย์	<p>เราอยู่ในโลกที่มีชะตาชีวิตร่วมกัน ผมคิดว่าเราควรร่วมมือกันไม่ใช่แค่เรื่องการศึกษาแต่เป็นทุกมิติ นี่คือนี่สิ่งที่ผมอยากแลกเปลี่ยน</p> <p>ผมใช้เวลาส่วนหนึ่งจากช่วงที่ต้องทำงานที่บ้านมาเขียนหนังสือ โลกเปลี่ยน คนปรับ ('World Changes, Humans Shift') มีบางแนวคิดที่อยากแลกเปลี่ยน แต่หลักการสำคัญๆของบทความก็ได้แลกเปลี่ยนกันไปแล้วในวันนี้</p>
48.27-49.22	Andrew Glass	<p>ขอบคุณมากครับ</p> <p>เราได้ฟังการสะท้อนคิด แนวคิด แผนการทำงานที่ยืดหยุ่นและสร้างแรงบันดาลใจ เราได้ฟังเกี่ยวกับความร่วมมือระหว่างประเทศ ความสำคัญของการเรียนรู้ตลอดชีวิต งานวิจัยแบบสหวิทยาการ การเปลี่ยนกระบวนทัศน์ การเปลี่ยนกรอบแนวคิด การมองเห็นโอกาสและนวัตกรรมจากวิกฤติ ความสำคัญและบทใหม่ของการพัฒนาสู่ความเป็นสากล</p> <p>ขอบคุณมากครับที่มาร่วมแลกเปลี่ยนกับเราในวันนี้</p>